

til den højtærede Minister, om ikke Tidspunktet nu er kommet til at nedsætte en Kommission, der kunde undersøge hele Fiskeriets Stilling. Vi har jo saa mange Kommissioener, og det er undertiden noget vanskeligt for almindelige Mennesker at finde ud af, hvad vi egentlig skal med dem alle. Ja, siger den højtærede Landbrugsminister. Ja, det er rigtigt, Ministeriet nedsætter jo mange Kommissioener, og det er ikke let for almindelige Mennesker at finde ud af, hvad de skal bruges til. Men her er et Erhverv i meget stor Nødstilstand, og her, om nogen Sinds, synes jeg, en Kommission er paa sin Plads, saa at man kan faa overvejet, hvordan Erhvervets Stilling er, om det skal nedlægges eller kan omlægges paa en anden Basis, saaledes at der virkelig bliver Grundlag for en Fremtid for Erhvervet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget.

Vesterager: Det fremhæves i Bemærkningerne til Lovforslaget som Motivering, at de gennem Aarene ydede Laan utvivlsomt har haft en gavnlig Virkning til Fremme af Fiskeriet, og at der stadig fremkommer Begæringer om Laan. Ligeledes fremhæves det, at Fiskerierhvervet i det hele taget befinder sig i vanskelige Forhold paa Grund af den økonomiske Krise, vi alle sammen lider under, og dette er utvivlsomt rigtigt. Hvis en Fornyelse af den gældende Lov derfor kan bidrage til at opbølge Erhvervet lidt, vil vi fra vor Side med Glæde gaa med dertil. Det er allerede for nogen Tid siden meddelt os, at Understøttelsen til arbejdsløse Fiskere maatte falde bort, og det er sikkert ogsaa rigtigt, at man mere og mere kommer bort fra den Slags Understøttelser, men saa maa man tage under Overvejelse, hvorledes man kan opbølge Erhvervet, naar det virkelig befinder sig i en Nødstilstand. Det bliver et Spørgsmaal om være eller ikke være for Erhvervet. Og her er jeg i nogen Maade enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i, at det maaske vilde være betimeligt grundigt at overveje, hvad der kan gøres for at opbølge det danske Fiskerierhverv. Spørgsmaalet kan jo ikke tages op under Behandlingen af dette Lovforslag, men jeg tror som sagt, det vil blive nødvendigt at foretage en rationel Under-

søgelse af det. Danmark har saa mange gode Betingelser for Fiskeri, men alligevel er Erhvervet ikke godt; der er mange Grunde hertil, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem i Dag. Forhaabentlig kan det foreliggende lille Lovforslag betyde nogen Støtte til dette efter min Mening betydningsfulde Erhverv, og jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale det til velvillig Behandling her i Tinget.

Niels Petersen: Det er af de ærede foregaaende Talere fremhævet, at Fiskeriet for Tiden befinder sig i en vanskelig Situation, og dette er der saa almindelig bekendt, at nærmere Omtale deraf turde være unødvendig. Det glæder mig derfor, at den højtærede Landbrugsminister her har stillet Forslag om at forlænge Gyldigheden af den bestaaende Lovgivning, da den utvivlsomt er fornøden og forhaabentlig ogsaa vil bære gavnlige Frugter. Men Forholdet er rigtignok det, at den gamle Ordning ikke opretholdes i fuldt Omfang, idet man, som den ærede socialdemokratiske Ordfører (Sundbo) allerede har nævnt, indskrænker det Beløb, der skal stilles til Raadighed, fra 500 000 Kr. til 400 000 Kr., og denne Indskrænkning rammer det Beløb, der hidtil er blevet stillet til Raadighed til direkte Laan til Fiskere, idet dette vil gaa ned fra 300 000 Kr. til 200 000 Kr. Jeg finder denne Indskrænkning uheldig. Den kan efter min Mening ikke begrundes med, at Afsætningsforholdene for Tiden er saa daarlige, som de er, og det fremgaar af Bemærkningerne, at der utvivlsomt ogsaa i det kommende Finansaar vil være Brug for 300 000 Kr. til direkte Udlaan. Det forekommer ogsaa mig, at det vilde være heldigt, om vi nu maaske gennem den højtærede Landbrugsminister kunde faa nærmere Oplysninger om de Forhandlinger, som er blevet ført af Udenrigsministeriet for at forbedre vore Afsætningsforhold til Udlandet. Vi kender slet ikke noget til, hvorledes disse Forhandlinger har udviklet sig; paa dette Punkt er Udenrigsministeriets Diplomati ikke kommet Offentligheden eller dette høje Ting til gode. Jeg tror derfor, det vilde være formaalstjenligt, om vi gennem den højtærede Landbrugsminister kunde faa nærmere Meddelelse derom.

Det er allerede blevet nævnt, at det